

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/924/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112227787
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6112227787.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s. r. o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 45 535 108, zastúpený Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti odporkyni J. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom S. č. XX, P. P., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, so sídlom Zvolen, J. Bánika 2009/2, adresa pre doručovanie P. O. BOX 81, Banská Bystrica, zastúpený JUDr. Viliamom Glézlom, advokátom, Advokátska kancelária Banská Bystrica, Nemčianska 25, v konaní o zaplatenie 248,95 € s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13C/370/2012-53 zo 14. 06. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal z r u š u j e a v tomto rozsahu mu vec vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Návrh navrhovateľa na zaplatenie 248,95 € s príslušenstvom z titulu zaplatenia zmluvnej pokuty na základe zmluvy o pripojení vrátane dodatku k zmluve, uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa Slovak Telecom, a. s. a odporkyňou, okresný súd zamietol ako nedôvodný. V sporovom konaní ovládanom zásadou prejednávacom leží iniciatíva na zhromažďovaní skutkového základu na účastníkoch konania. Navrhovateľ si v konaní splnil len povinnosť tvrdenia v zmysle § 79 a 101 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), ale nepredložil žiadne dôkazné prostriedky o týchto skutočnostiach, napriek tomu, že bol v priebehu konania niekoľkokrát poučený o tom, akým spôsobom a dokedy má predkladať dôkazné prostriedky na preukázanie svojich tvrdení. Nepreukázanie tvrdení (neunesenie dôkazného bremena) má za následok zamietnutie návrhu.

O práve účastníkov na náhradu trov konania rozhodoval v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p. a odporkyni napriek úspechu v konaní právo na náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že si ich neuplatnila. V konaní si uplatnil právo na náhradu trov konania vedľajší účastník na strane odporkyne, ale ani tomuto súd náhradu trov konania nepriznal, pretože jeho ingerencia v spore bola len vo všeobecnej rovine a preto trovy konania vzniknuté vedľajšiemu účastníkovi súd nepovažoval za účelne vynaložené.

Rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania napadol odvolaním vedľajší účastník na strane odporkyne. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia, pre ktoré neboli vedľajšiemu účastníkovi priznané trovy konania nezodpovedná požiadavke riadneho odôvodnenia rozhodnutia ako jedného zo základných atribútov spravodlivého procesu. Minimálne kritériá pre odôvodnenie rozsudku ustanovuje § 157 ods. 2 O. s. p. Dodržiavanie povinnosti odôvodniť rozhodnutie má zaručiť transparentnosť a kontrolovateľnosť rozhodovania súdov a vylúčiť ľubovôľu, lebo len vecne správne rozhodnutie a náležité odôvodnené rozhodnutie napĺňa ústavné kritériá vyplývajúce preň z Ústavy SR a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Aj v rámci odôvodňovania výroku o trovách konania je potrebné, aby súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom sa vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie podstatné a právne významné. V posudzovanej veci pre

naplnenie tejto požiadavky bolo potrebné, aby okresný súd svoju úvahu o neúčelnosti trov rozviedol, pretože účelnosť trov právneho zastúpenia, potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva v súdnom konaní je potrebné posudzovať z hľadiska, či tieto trovy boli vynaložené na úkony, ktoré mali reálny vplyv na výsledok súdneho konania. V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu treba trovy právneho zastúpenia v zásade v každom prípade považovať za účelné. Nesúhlasil s názorom okresného súdu, že podanie vedľajšieho účastníka bolo všeobecné, keď obsah vyjadrenia vedľajšieho účastníka, že „navrhovateľ doposiaľ neunesol dôkazné bremeno, keď nie je zrejmé, k akému porušeniu zmluvných povinností zo strany odporcu došlo a či vôbec nejaké porušenie zmluvných povinností zo strany odporcu nastalo“, prevzal súd aj do rozsudku. Záver okresného súdu, že „ingerencia vedľajšieho účastníka v spore bola len vo všeobecnej rovine“ vyvracia samotný obsah vyjadrenia vedľajšieho účastníka vo veci, kde vedľajší účastník uvádza konkrétne skutočnosti, pre ktoré by mal byť návrh navrhovateľa zamietnutý. Práve v dôsledku aktivity a úkonov vedľajšieho účastníka došlo k zamietnutiu návrhu vo veci samej. Navrhol rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie, alternatívne zmeniť rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania a navrhovateľovi uložiť povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania. Uplatnil si aj trovy odvolacieho konania.

Krajský súd prejednal vec v rozsahu odvolania vedľajšieho účastníka bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s ust. § 212 ods. 1 a 214 ods. 2 O. s. p. a považujúc odvolanie vedľajšieho účastníka za dôvodné rozsudok okresného súdu v napadnutej časti podľa § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. zrušil a v tejto časti vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Návrhom na začatie konania si navrhovateľ uplatnil pohľadávku vo výške 248,95 € na základe faktúry vystavenej právnym predchodcom navrhovateľa T-Mobile Slovensko, a. s., splatnej 27. 01. 2010, ktorou bola vyfakturovaná odporkyňa zmluvná pokuta vo výške žalovanej pohľadávky. Návrhu navrhovateľa na vydanie platobného rozkazu okresný súd nevyhovel, vec vedenú pôvodne pod sp. zn. 13Ro/473/2012 previedol do registra „C“ s odôvodnením, že „predmetom konania je zaplatenie zmluvnej pokuty za to, že odporkyňa nedodrжала konkrétne určené povinnosti zo zmluvy o pripojení, v dôsledku čoho musela byť jej SIM karta vypojená z prevádzky a žiada sa náhrada za telefón za zľavnenú cenu. Z návrhu, ani predložených listín nevyplýva, ktorá zmluvná povinnosť bola porušená, kedy došlo k ukončeniu poskytovania služieb, aká bola predajná cena telefónu poskytnutého za zľavnenú cenu. Vychádzajúc z návrhu a predložených listín nemožno posúdiť, či zmluvná pokuta je primeraná / neprimeraná“. Súd vyzval odporkyňu uznesením z 19. 03. 2013 na vyjadrenie k návrhu ešte 25. 02. 2013, ale skôr, než odporkyňa prevzala výzvu na vyjadrenie k návrhu, vstúpil do konania vedľajší účastník HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie so sídlom vo Zvolene, ktorému okresný súd doručil opis návrhu na začatie konania a vedľajší účastník na strane odporkyne sa k tomuto návrhu podrobne v podaní doručenom Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 09. 05. 2013 vyjadril. Vo vyjadrení reagoval vedľajší účastník na konkrétnu zmluvu, od ktorej odvodzoval nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Bardejov zo 06. 12. 2012, č. k. 4C/162/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 15. 03. 2012 č. k. 16Co/32/2012, ktorými bola zmluvná podmienka, od ktorej sa odvíjalo právne zaplatenie zmluvnej pokuty, vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku, argumentoval v prospech rozhodnutia podľa § 53a Občianskeho zákonníka, vyjadroval sa k zákazu používania neprijateľných podmienok vyplývajúcich z ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj výške zmluvnej pokuty. Nie je možné súhlasiť s názorom okresného súdu, že vyjadrenie vedľajšieho účastníka k návrhu bolo všeobecné a trovy právneho zastúpenia, vynaložené na tento úkon právnej služby neúčelné. Vyjadrenie odporkyne k návrhu na č. l. 39 je nezrozumiteľné, odporkyňa v ňom nevzniesla také konkrétne námietky, ako vedľajší účastník, ktorý ju mienil v konaní podporovať. Vedľajší účastník nemohol poznať názor okresného súdu, vyjadrený v úprave na č. l. 16 spisu a bez poznania obsahu tejto úpravy nemohol vedľajší účastník dospieť k názoru, že jeho ingerencia v spore nie je potrebná z dôvodu, že súd si plní svoje povinnosti a dôsledne skúma, či navrhovateľ uplatneným nárokom nepoškodzuje spotrebiteľa.

Podľa § 93 ods. 1 O. s. p. ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O. s. p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie (ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15. 10. 2008 zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa (podľa poznámky 10a uvedenej v tomto ustanovení) považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže ustanovenie § 93 ods. 2 je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k ustanoveniu § 93 ods. 1 špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania vyplývajúcej z ustanovenia § 93 ods. 1, ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania.

Z ustanovenia § 93 ods. 4 O. s. p. vyplýva, že: „V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.“

Keďže ust. § 93 ods. 4 O. s. p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konanie realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval. Ak súd návrh navrhovateľa voči odporkyňi zamietol, za úspešného účastníka v konaní sa považuje odporkyňa, ktorej v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p. vzniklo právo na náhradu trov konania. Rovnaké právo vzniklo i vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne (čo okresný súd ani nepopiera) a podľa § 142 ods. 1 O. s. p. mal okresný súd priznať náhradu trov konania i vedľajšiemu účastníkovi, ktorý si ich v zmysle § 151 ods. 1 O. s. p. uplatnil. Odvolací súd súhlasí s odvolateľom, že odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu v časti, týkajúcej sa výroku o trovách konania nie je v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p., pretože z neho nevyplýva, na základe akých úvah dospel okresný súd k názoru, že vyjadrenie vedľajšieho účastníka je nekonkrétne, všeobecné a zbytočné, za ktoré mu náhrada trov konania nepatrí.

Pre zachovanie práv účastníkov napadnúť rozhodnutie o trovách konania riadnym opravným prostriedkom, odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu v napadnutej časti a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, v ktorom v zmysle záväzného právneho názoru odvolacieho súdu na otázku vzniku práva na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi okresný súd rozhodne o trovách vedľajšieho účastníka v súlade s § 142 ods. 1 O. s. p. (po kontrole správnosti ich výpočtu) a podľa § 224 ods. 3 O. s. p. rozhodne aj o trovách odvolacieho konania. Svoje rozhodnutie odôvodní spôsobom zodpovedajúcim ust. § 157 ods. 2 O. s. p.

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.